

2. În cazul în care răspunsul la întrebarea I este afirmativ, consecința acestui fapt este că dispozițiile cu privire la libera circulație a capitalurilor nu sunt aplicabile interdicției de apartenență la grup sau cel puțin că această interdicție nu trebuie examinată prin raportare la dispozițiile privind libera circulație a capitalurilor?
3. Obiectivele urmărite și prin intermediul Won [Legea privind gestionarea independentă a rețelelor (Wet onafhankelijk netbeheer)], care au în vedere, prin combaterea subvențiilor încrucișate în sens extins (inclusiv prin schimbul de informații strategice), asigurarea transparenței pe piața energiei și prevenirea denaturării concurenței, sunt interese pur economice sau pot fi privite și ca interese cu caracter neeconomic care, în funcție de împrejurări, pot reprezenta motive imperative de interes general care justifică o limitare a liberei circulații a capitalurilor?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunalul Vâlcea (România) la data de 29 februarie 2012 — SC Volksbank România SA/Ionuț-Florin Zglimbea, Liana-Ramona Zglimbea

(Cauza C-108/12)

(2012/C 151/29)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Tribunalul Vâlcea

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: SC Volksbank România SA

Pârâți: Ionuț-Florin Zglimbea, Liana-Ramona Zglimbea

Întrebarea preliminară

În ce măsură articolul 4 alin. 2 din Directiva 93/13 ⁽¹⁾ poate fi interpretat în sensul în care noțiunile de obiect al contractului și de preț, la care face referire această dispoziție, cuprind elementele ce formează contraprestația la care o instituție de credit este îndrituită conform unui contract de credit de consum, respectiv dobânda anuală efectivă a unui contract de credit de consum (astfel cum este aceasta definită în Directiva 2008/48 ⁽²⁾ referitoare la contractele de credit de consum), formată în special [din] dobânda fixă sau variabilă, comisioanele bancare și alte costuri incluse și definite de contract.

⁽¹⁾ Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273).

⁽²⁾ Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului (JO L 133, p. 66).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 29 februarie 2012 — Ministero per i beni e le attività culturali și alții/Ordine degli Ingegneri di Verona e Provincia și alții

(Cauza C-111/12)

(2012/C 151/30)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Ministero per i beni e le attività culturali, Ordine degli Ingegneri delle Province di Venezia, di Padova, di Treviso, di Vicenza, di Verona e Provincia, di Rovigo e di Belluno

Pârâți: Ordine degli Ingegneri di Verona e Provincia, Consiglio Nazionale degli Ingegneri, Consiglio Nazionale degli Architetti, Pianificatori, Paesaggisti e Conservatori, Alessandro Mosconi, Comune di S. Martino Buon Albergo, Ordine degli Architetti Pianificatori Paesaggisti e Conservatori della Provincia di Verona, Istituzione di Ricovero e di Educazione di Venezia (IRE), Ordine degli Architetti di Venezia

Întrebările preliminare

1. Directiva comunitară 85/384/CEE ⁽¹⁾, în partea (articolele 10 și 11) în care permite, cu titlu tranzitoriu, exercitarea activităților din domeniul arhitecturii resortisanților unor alte state membre care dețin titlurile menționate în mod expres se opune faptului că, în Italia, este considerată legală o practică administrativă având ca temei juridic articolul 52 al doilea paragraf prima teză din Decretul regal nr. 2537 din 1925 care rezervă în special anumite intervenții asupra imobilelor de interes artistic numai candidaților care dovedesc că dețin titlul de „arhitect” sau candidaților care demonstrează că dețin anumite calificări, specifice domeniului bunurilor culturale și suplimentare în raport cu cele care permit în general accesul la activitățile din domeniul arhitecturii în sensul directivei menționate?
2. În special, această practică poate consta în verificarea capacității profesionale și a profesioniștilor provenind din alte state membre decât Italia, chiar dacă dețin un titlu care, *in abstracto*, le permite exercitarea activităților în domeniul arhitecturii (astfel cum se întâmplă și în cazul profesioniștilor italieni la momentul susținerii examenului de autorizare pentru exercitarea profesiei de arhitect), numai pentru a obține accesul la activitățile profesionale prevăzute la articolul 52 al doilea paragraf prima teză din Decretul regal nr. 2357 din 1925?

⁽¹⁾ JO L 223, p. 15, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 117.